

درجه

پیش‌بینی «هالیوود ریپورتر» از نامزدی «قهرمان» در ۴ شاخه اسکار

● فیلم «قهرمان» براساس پیش‌بینی هالیوود ریپورتر در شاخه‌های بهترین فیلم، کارگردانی، فیلم‌نامه و بهترین فیلم بین‌الملل، از شانسن‌های اصلی کسب نامزدی در جوایز اسکار است. «اسکات فینبرگ» منتقد هالیوود ریپورتر، در اولین پیش‌بینی خود از اسکار ۲۰۲۲، «قهرمان» اصغر فرهادی را در چهار رشته به‌عنوان شانس نامزدی دریافت جایزه اسکار معرفی کرده است. او در این مطلب، «قهرمان» را در رشته‌های بهترین فیلم (در جایگاه سوم پس از دو فیلم ریچارد پادشاه و بلغاست)، بهترین کارگردانی (در جایگاه اول)، بهترین فیلم‌نامه (در جایگاه دوم پس از فیلم بلغاست) و بهترین فیلم بین‌المللی (در جایگاه اول) جزء، احتمال‌های نامزدی جایزه اسکار قرار داده است. همچنین امیر جدیدی برای بازی در این فیلم، در گروه سوم شانسن‌های کسب نامزدی در شاخه بهترین بازیگر نقش اول مرد در کنار «فیلیپو اسکاتی» (دست‌خدا)، «آنتونی راموس» (در ارتفاعات)، «تیم رات»(جزیره برگمان) و «وینستون دوک» (۹ روز) معرفی شده است. در شاخه بهترین فیلم علاوه‌بر «قهرمان»، «پادشاه ریچارد»، «بلغاست»، «قدرت سک»، «تل ماسه»، «C'mon, Cmon»، «کودا»، «اسپنسر»، «دختر کمشده» و «سیرانو» به‌عنوان پیش‌نشان شاخه بهترین فیلم جایزه اسکار معرفی شده‌اند و در شاخه بهترین کارگردانی نیز فرهادی در کنار «کنت برانا» (بلغاست)، «جین کمپبون» (قدرت سک)، «دنیس ویلیوو» (تل ماسه) و «پادشاه ریچارد» (رنالدو مارکوس گرین) پیشتاز کسب نامزدی اسکار هستند. در صورت نامزدشدن «قهرمان» این نخستین باری است که سینمای ایران موفق به کسب نامزدی در شاخه بهترین فیلم و کارگردانی خواهد شد. «کنت برانا» (بلغاست)، «ژاش بالین» (پادشاه ریچارد)، «مایک میلز» (C'mon, Cmon) و «شین بیکر» (موشک سرخ) نیز در کنار اصغر فرهادی نیز شانسن‌های اصلی شاخه بهترین فیلم‌نامه اصلی معرفی شده‌اند. همچنین بر اساس این پیش‌بینی، رقبای اصلی «قهرمان» در شاخه بهترین فیلم بین‌المللی سال (فیلم غیرانگلیسی‌زبان)، فیلم‌های «کویه شماره ۶» (فیلاند)، «تتان» (فرانسه)، «بدترین آدم دنیا» (نروژ) و «دست‌خدا» (ایتالیا) هستند. کمپانی پخش آمازون، «قهرمان» را از هفتم تا نوزده ۲۰۲۲ در سینماهای آمریکا اکران خواهد کرد.

دعوت از ۳ فیلم ایرانی به جشنواره شیکاگو

● پنجاه‌هفتمین جشنواره فیلم شیکاگو امسال میزبان دو فیلم بلند و یک فیلم کوتاه ایرانی خواهد بود. در این رویداد سینمایی که از تاریخ ۱۳ تا ۲۴ اکتبر (۲۱ مهر تا دوم آبان) در آمریکا برگزار می‌شود، فیلم سینمایی «قهرمان» ساخته اصغر فرهادی در بخش استادان (Masters)، «جاده خاکی» از پناه پناهی در بخش کمدی و «خصوصی» ساخته سارا سخاوت در بخش فیلم کوتاه به نمایش درخواهند آمد. «گزارش فرانسوی» ساخته «وس اندرسون»، فیلم افتتاحیه این دوره از جشنواره فیلم شیکاگو خواهد بود.

اعلام فیلم‌های بلند بخش مسابقه جشنواره کودک و نوجوان

● اسامی آثار شرکت‌کرده در «مسابقه فیلم‌های بلند ایرانی» در بخش ملی سی‌وچهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوان اعلام شد. علیرضا تابش، دبیر جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان آثار رایافته به بخش «مسابقه فیلم‌های بلند ایرانی» را به این شرح اعلام کرد: «اشکنه»، به کارگردانی تهیه‌کنندگی وحید پاکزاد، «بلیط» (بلیوط)، به کارگردانی مرتضی رحیمی و تهیه‌کنندگی سیدعلیرضا سجادیور، «بامبالا»، به کارگردانی سیدجمال سیدحاتمی و تهیه‌کنندگی بهروز مفید، «بر لبه پرتگاه»، به کارگردانی و تهیه‌کنندگی مسعود فرخنده طینت‌فرد، «برزنگی»، به کارگردانی و تهیه‌کنندگی حسین قاسمی جامی، «پسران دریا»، به کارگردانی افشین هاشمی و حسین شجاعی‌جامی و تهیه‌کنندگی بهروز نشان، «پسرم، رسول»، به کارگردانی نبی قلی‌زاده و تهیه‌کنندگی مریم پیرکاری، «ترانه‌های پدری»، به کارگردانی محمد بصیری و تهیه‌کنندگی علی زکان، «نیام»، به کارگردانی امیرحسین عنایتی و تهیه‌کنندگی اسفندیار حاج‌جسنی، «جبرنگار»، به کارگردانی ابراهیم فروزش و تهیه‌کنندگی سیدعلیرضا سیدطاحمدی، «داستان‌های هزارویک روز یا افسانه بناسان، غول چراغ جادو»، به کارگردانی و تهیه‌کنندگی حبیب احمدزاده، «از قلعه»، به کارگردانی و تهیه‌کنندگی کریم رئیسان، «زندگی و زندگی»، به کارگردانی و تهیه‌کنندگی علی قوی‌تن، «سوسپیر»، به کارگردانی امین شجاعی‌باغینی و تهیه‌کنندگی امین شجاعی‌باغینی و علی میرزاده، «شهر گرهباه»، به کارگردانی و تهیه‌کنندگی سیدجواد هاشمی، «لیبار»، به کارگردانی حسین ریگی و تهیه‌کنندگی سعید خانی، «دیوه»، به کارگردانی مهدی جعفری و تهیه‌کنندگی محمدرضا مصباح، «یکی بود، یکی نبود»، به کارگردانی مرزبه منصوری و تهیه‌کنندگی پرویز امیری- محصول شبکه قران. سی‌وچهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، با مشارکت سازمان سینمایی، بنیاد سینمایی فارابی و شهرداری اصفهان، از ۱۶ تا ۲۱ مهر ۱۴۰۰ برابر با هفتم تا ۱۳ اکتبر ۲۰۲۱ در دو بخش مسابقه ایران و مسابقه بین‌الملل، برگزار خواهد شد.

گروه هنر: شبکه نمایش خانگی؛ مدیومی که یک دهه گذشته فقط با تولیدات محدودی توجه مخاطبانش را جلب کرد و به مرور به رقیبی برای تلویزیون تبدیل شد و پس از همه‌گیری کرونا، به انتخاب طیف گسترده‌ای از مردم تبدیل شد.
باین‌حال شرایط این روزهای شبکه نمایش خانگی چندان مساعد نیست. تولید و عرضه بسیاری از محصولات بی‌کیفیت از یک سو و اعمال سانسورهای متعدد از سسوی دیگر به مرور بسیاری را نسبت به این مدیوم بی‌توجه می‌کند و از همه مهم‌تر سپردن زمام امور شبکه نمایش خانگی به مجموعه‌ای دیگر مشکلات بسیاری را به وجود آورده است.
چندی پیش اتحادیه تهیه‌کنندگان سینمای ایران در اطلاعیه‌ای از سخنان وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در صیانت از شاکله اصلی این وزارتخانه استقبال کرد و در بیانیه‌ای از واگذاری مسئولیت شبکه نمایش خانگی به سازمان صداوسیما و زیرمجموعه‌های آن کله کرد و نوشت: «این یعنی واگذاری سرنوشت یکی از پرتماشاگرترین رسانه‌های نمایشی به رقیبی که در سال‌های گشته ثابت کرده نمی‌تواند تماشاگرانش را جذب کند. کاهش شدید مخاطبان تلویزیون ملی کشورمان در دهه‌های گذشته شهادی بر این مدعاست. البته اگر هدف، ازبین‌بردن شبکه باننده نمایش خانگی و کوچ‌دادن تماشاگران ایرانی به سمت شبکه‌های ماهواره‌ای فارسی‌زبان باشد، در این صورت این واگذاری، چنین ثمره تلخی خواهد داشت.

غلامرضا موسوی، تهیه‌کننده باسابقه سینما و رئیس هیئت‌مدیره «اتحادیه صنف تهیه‌کنندگان» در گفت‌وگو با «شرق»، به مشکلات این روزهای شبکه نمایش خانگی اشاره کرد و گفت: «واقعیت این است که شبکه نمایش خانگی به‌خصوص از زمانی که جدا از نسخه فیزیکی آثار، از طریق پلتفرم‌ها دسترسی بهتری پیدا کرد، به دلایلی که متصور است و خوانندگان این مطلب هم می‌دانند، درگیر مسائل سیاسی شد. به این صورت که جناحی که قدرت داشت، ترجیح داد بتواند فضای مجازی و شبکه نمایش خانگی را هم به خودش اختصاص دهد. از سوی دیگر، ما قبل از کرونا با دوستانی در پلتفرم‌ها روبه‌رو بودیم که کار را بلد نبودند. متوجه بودند می‌توانند کسب‌وکار خوبی داشته باشند اما به این فکر نمی‌کردند که با این کسب‌وکار در صورت عمل‌نکردن به برخی موضوعات می‌توانند به سینمای ایران لطمه بزنند.»

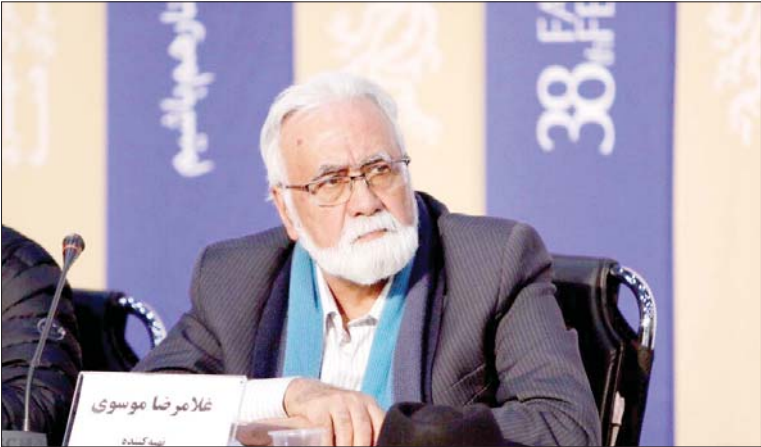
او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «کرونا باعث شد که شبکه نمایش خانگی راهی را رها کرد که پنج یا ۱۰ سال آینده باید طی می‌کرد، در یک‌سال طی کند. طبعاً حضور مردم در خانه، بسته‌شدن

سینماها و اصولاً ویژگی بازار کرونا که ضد جمع است، تقریباً توانست کاری کند که پلتفرم‌ها بتوانند سریع‌تر کاربرهای فراوانی پیدا کنند. البته خوشبختانه پلتفرم‌ها کم‌وبیش یاد گرفتند که به خاطر کسب‌وکار خودشان هم شده، یک مقدار در کارهای تولیدی و در پرداخت‌هایشان مسائل حرفه‌ای را هم رعایت کنند. ازین‌بردن شبکه باننده نمایش خانگی و کوچ‌دادن تماشاگران ایرانی به سمت شبکه‌های ماهواره‌ای تولیداتی را با حمایت وزارت ارشاد راه‌اندازی کردیم که بیشتر آثاری بودند که ناتمام مانده بودند و بعد از آن تولیدات جدید را راه‌اندازی کردیم و بیشتر هم هدف ما این بود که بتوانیم برای همکارانمان ایجاد شغل کنیم. خانه سینما نزدیک به پنج‌هزار عضو دارد و این اعضا درصورتی‌که سینما و شبکه نمایش خانگی فعال باشد، می‌توانند ارتزاق کنند. واقعیت این است که دولت به دلایلی که برای همه ما واضح نیست، متوجه بودند که اساساً بین هنرمندان توزیع کند و همان مبلغ کمی هم که داده می‌شد، حتی بخشی از کرایه ماهانه یک خانواده هم نبود. به همین جهت، تولیدات راه‌اندازی شد و بعد هم همکاران ما در شبکه نمایش خانگی فعالیت را شروع کردند. اما ویژگی مهمی که در سیستم شبکه نمایش خانگی به وجود آمد، این بود که به مرور یاد گرفتند مسائل را اقتصادی‌تر ببینند. اگرچه هنوز هم به گمان من متوجه نشدند که اساساً سریال‌های خانگی چیزی شبیه باورقی مطبوعات در سال‌های بسیار دور است و همان‌طوره که باورقی‌ها باید جذاب می‌بود، در شبکه نمایش خانگی هم جذابیت مهم است، نه اینکه سریالی تنها با حضور هنرپیشه‌های مختلف و هزینه‌های بسیار ساخته شود که طبعاً

هنر

گفت‌وگو با غلامرضا موسوی درباره شرایط حال حاضر شبکه نمایش خانگی

باید منتظر ورشکستگی شبکه نمایش خانگی بود

زیناش دقیقاً متوجه سینمای ایران می‌شود».
تهیه‌کننده فیلم سینمایی «قرمز» در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «به‌رحال شبکه نمایش خانگی توانست به سمتی برود که از نظر اقتصادی بسیاری از همکاران ما را پوشش بدهد، به‌طوری‌که تقریباً هنرمندان حرفه‌ای بخش‌های مختلف بی‌کار نیستند و همین موضوع یکی از دلایل حمایت من و دوستانم برای حمایت از شبکه نمایش خانگی است. اما همان‌طوره‌که اشاره کردم، بعد از راه‌اندازی پلتفرم‌ها به دلیل وجود مسائل سیاسی- جناحی و نگاه به این مدیوم به‌عنوان یک ابزار، تصمیمات برای این مدیوم از ارشاد به تلویزیون منتقل شد. واقعیت این است که همان زمان هم تذکر دادیم که این اتفاق، مطلوب نیست. درست است که در مقطعی خود ما هم تهدید می‌کردیم که بهتر است تصمیم‌گیری به تلویزیون منتقل شود، در حقیقت می‌دانستیم که در این صورت شبکه‌ها لطمه خواهند دید که اتفاقاً همین موضوع رخ داد. درحال‌حاضر با شرایطی روبه‌رو هستیم که شبکه نمایش خانگی در اختیار رقیبش درآمده و بعد دآوری هم یک‌طرفه است. نمونه‌اش هم انتصاب‌هایی است که رئیس سازمان صداوسیما در مورد ساترا انجام داد. به همین جهت در این شرایط به نظر می‌رسد بیش از هرچیز نیاز است تا شبکه وزارت ارشاد حفظ شود و عملاً شبکه نمایش خانگی بار دیگر در اختیار ارشاد قرار بگیرد. درحال‌حاضر هم که دولت، قوه قضائیه و مجلس همه به‌نوعی در یک سمت قرار گرفتند و دیگر رقابتی در بین نیست. در غیر این صورت و ادامه احاطه تلویزیون بر شبکه نمایش خانگی، شاهد مسائل دیگری خواهیم بود و همان بلایی بر سر نمایش خانگی می‌آید که بر سر تلویزیون آمده است. براساس اطلاعاتی که

من دارم، تا ۱۵ یا ۲۰ درصد مخاطبان تلویزیون باقی مانده‌اند و بخش اعظم مخاطبانش اگر فوتبال یا برنامه‌های ورزشی مستقیم از تلویزیون پخش شود، بیننده آن خواهند بود و در غیر این صورت تلویزیون نگاه نمی‌کند. به همین دلیل تلویزیون به شکلی به گمان من ورشکسته است و اگر شبکه نمایش خانگی را هم با همین دیدگاه اداره شود، ورشکسته می‌شود.»
او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «نکته قابل‌تأمل این است که تلویزیون بر حسب شرایط و عملکردش، می‌تواند در مورد تولیداتی که برای آنها هزینه می‌کند، تصمیم‌گیری کند. اما در شبکه نمایش خانگی و پلتفرم‌ها، پول بخش خصوصی هزینه ساخت آثار می‌شود. اتفاق بزرگی که هم‌زمان با کرونا و رفتن مردم به سمت پلتفرم‌ها رخ داد، این بود که بسیاری از مردم از دیدن شبکه‌های فارسی‌زبان ماهواره‌ای دور شدند. اما اگر مسیر فعلی شبکه نمایش خانگی ادامه پیدا کند و همین ممیزی‌ها و رقابت‌ها بی‌حساب‌و‌کتاب تلویزیون با شبکه نمایش خانگی ادامه پیدا کند، به‌زودی شاهد برگشت دوباره مردم به سمت شبکه‌های فارسی‌زبان ماهواره خواهیم بود. درهرصورت سپردن سرنوشت شبکه نمایش خانگی به دست رقیب، یعنی تلویزیون، طبعاً امر درست، دقیق و حساب‌شده‌ای نیست.

او ادامه داد: «معتقدم باید با دیگر وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سازمان سینمایی، هم پروانه نمایش و هم پروانه ساخت فیلم‌ها و سریال‌ها را صادر کند و پلتفرم‌ها هم براساس همین روال آثار را نمایش بدهند. درحال‌حاضر با یک دیوانگی روبه‌رو هستیم. یعنی همکاران ما یک‌بار باید از وزارت ارشاد و سازمان سینمایی مجوز ساخت سریال را بگیرند و یک‌بار از ساترا و بار دیگر همین پروسه را در مورد پروانه نمایش هم دنبال کنند. جالب اینکه اینها گروه‌های متفاوت سانسور را دارند و اگر نسخه‌های فیزیکی را به آنچه پخش می‌شود، مقایسه کنید، متوجه می‌شوید دو چیز کاملاً متفاوت است. به‌رحال بدیهی است که اگر شبکه نمایش خانگی همچنان در اختیار تلویزیون باشد، همان بلایی سرش می‌آید که سر شبکه‌های تلویزیون و تماشاگرانش آمده است. سرانجام اینکه براساس قانون شبکه نمایش خانگی همچنان باید در اختیار وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی باشد. طبعاً وزیر هم باید از مصالح وزارتخانه‌ای که مسئولیتش را به عهده گرفته دفاع و حمایت کند. حمایت و نگاه اتحادیه هم براساس یک سیستم حرفه‌ای است. امیدوارم دولت به این مسئله توجه کند و مسئولان بالاتر، این اقدامات را به نفع هنر و هنرمندان انجام بدهند.»

نگاهی به فیلم «رفیق‌های عزیز»، ساخته آندری کونچالفسکی خرق عادت در چشم لیودا

این بیگانه‌سازی را تکمیل می‌کند، وابسته به تقابل خواسته انسانی تماشاگر و کنش نمایشی لیوداست که عدم ارتباط عاطفی این دو را دردی‌دیمز که از جای خالی استالین با نظام سیاسی فعلی کشورش می‌گیرد و همچنین حضور در میان رفیق‌های عزیزش در ساختمان حزب کمونیست، نگرانی و تشویش درونی خود از آنچه ممکن است تعصیبش را دچار نوسان کند، پنهان می‌کند و در این مواجهه، کوپی تماشاگر قرار است تلاش ناکام لیودا برای بازوردن در قایتی را تماشا کند که هیچ ساحل امنی در انتظارش نیست. ازاین‌رو آنچه لیودا از زندگی خود پنهان می‌کند، سبوه‌ای از نگرش تماشاگر به وضع کنونی خود در برابر تصویری از سرگشتگی است که آندری کونچالفسکی تلاش دارد در شالوده اثرش سامان دهد. کار کونچالفسکی در اینجا یادآور نگرشی است که در مقطع خاصی از تاریخ هنرهای نمایشی به‌دنبال ایجاد نوعی آگاهی انقلابی، تکنیک‌های تازه‌ای را در برابر آنچه «تزکیه نفس تحمیلی بر تماشاگر» خوانده می‌شد، به آزمایش گذاشت (گفتنی است این آزمایش در جریان گرایش هنرمندان اوانکاره به «آیین‌های اعجاب‌آور» در مناطق درافتاده کره خاکی بود).

این شیوه که از میان عناصر سازنده فرایند «نمایشی‌ساختن» نگاه خود را به حضور تماشاگر معطوف داشت، در تلاش بود تا روایت، موقعیت نمایشی و کنش شخصیت را مبتنی به دریافت تماشاگر از روند شکل‌گیری یک «بیگانه‌سازی تعلیمی» آماده کند. در واقع برخلاف آنچه در روایت‌های ارسطویی مرسوم بود، در اینجا باید تا جای ممکن نسوی نگاه تماشاگر از عناصری مثل داستان، تعلیق و معملا، شخصیت‌پردازی و تفکیک مراتب پیشرفت داستان براساس تحول درونی شخصیت، به کارویژه‌های ناآشنا در زندگی شخصیت نمایشی هدایت شود. آنچه رفتار لیودا را در ادامه این نگرش نشان می‌دهد، برخورد متفاوت او در زیست‌سپ درویداد تاریخی و زندگی نمایشی‌اش بر صحنه فیلم «رفیق‌های عزیز» است. تماشاگر از لیودا توقع دارد در برابر این حادثه، تعصیبش را کنار گذاشته و با احساسات مادرانه‌اش همراه شود. وقتی نیروهای امنیتی قادر نیستند خون معترضان را با فشار شکنجه‌های آت‌پاش از آسفتلات داغ پاک کنند و مجبور می‌شوند برای پاک‌سازی از آسفال‌ت‌کنشی تازه استفاده کنند یا وقتی ترس از انتشار خبر کشتار خونین، آنها را به جمع‌آوری تعهدنامه‌های اجباری وامی‌دارد، تماشاگر آماده می‌شود و انگشت لیودا و تحول درونی او را ببیند. اما واکنش لیودا برخلاف تصور تماشاگر است. بنابراین آنچه روند

می‌کند. در صحنه‌ای از این سکانس، لیودا دست‌های کل‌آلود خود را در رودخانه کنار جاده می‌شوید. در این لحظه است که کونچالفسکی تصویری رؤیاجوانه از آبتنی کودکان روستای مجاور را به پنهان‌کردن سوگواری لیودا به‌عنوان مادری که ساعتی پیش از مرگ دخترش باخبر شده است، پیوند می‌دهد. رفتار دیگرگونه لیودا در امتداد روایتی که پیش از این تماشاگر را به آگاهی دعوت می‌کرد، در الصاق خام‌دستانه به این تصویر، راهگشای طرحی دیگر است؛ طرحی که توهم واقعیت را در انکارهای از «آزادی» یا «جهان بدون جنگ» محدود و غیرقابل‌کسب‌ترش می‌کند. حال اگر این لحظه را در کنار چگونگی حضور شخصیت پدر لیودا به‌عنوان سالخورده‌ای دانا اما منفعل قرار دهیم و همچنین پایان‌بندی انگیزشی فیلم «رفیق‌های عزیز» را در نظر بگیریم، رفتار لیودا در امتداد کنش شخصیت‌های دراماتیکی قرار می‌گیرد که پیرو طرح ساختی ارسطویی، قصد مداخله در فهم تماشاگر و تزریق لوجانه‌ی مضمون «کشتار معترضان شهر نوچرک‌تاسک یک رخداد تاریخی است» را به ذهن او دارند. اینجاست که وقتی لیودا با ذوق و شوق مادرانه‌اش پای‌هایه این ناسازه روایی را مستحکم می‌کنند. حال باید دید هدایت تماشاگر به این تقابل و دور نگه‌داشتن او از هرگونه پالایش احساسی، ماهیت «تصویر»، «انگاره تصویری» و «سوز-تماشاگر» را وارد چه ساحتی از آگاهی می‌کند؟ اگرچه در آزمایش ناقص کونچالفسکی، لیودا موفق می‌شود به تماشاگر پیامبرد که تعصب و پیروی چشم و گوش بسته از احزاب مختلف سیاسی چیزی جز سرگشتگی و نابودی هویت اجتماعی دربی ندارد، اما این هدف‌گذاری، ناخواسته شالوده طرح پیشنهادی کونچالفسکی را به هم می‌ریزد. اگر قرار باشد که لیودا در وابستگی به یک جنبش سیاسی تماشاگر را متوجه ویران‌شدن خانه باشکوه استالین کند، پس باید رویکرد کارگردان برای هدایت تماشاگر از مبتنی به سپردن وقایع به دست «تاریخ» و تماشاى آن در فراسوی زمانه‌ای دور از دسترس و رویدادی غیرقابل‌تکرار در نظر گرفت. این برجسته‌سازی تاریخی در تناقض با روندی است که مسیر آگاهی اجباری تماشاگر ز سوی الکوی بیگانه‌سازی را طی می‌کند. در واقع آنچه لیودا را به‌عنوان شخصیتی نمایشی در نوسان میان فکر و عمل خود نشان می‌دهد، برگرفته از همان رویکردی است که وقایع سیاسی- اجتماعی را در لفاف تقویم و گاه‌شمار ارائه می‌کند. این رویکرد که به‌روشنی زاویه دید کونچالفسکی را نیز در مسیر سایر تاریخ‌نگاران قرار می‌دهد، قادر نیست روند آگاهی تماشاگر را در بستر امر واقع برانداز کند. ازاین‌رو وقتی رویکرد ضد انسانی مقامات سیاسی تنها به‌عنوان رویدادی تاریخی بازخوانی شود، روشن است که سرکوبگری نیروهایی مثل (کاکب) نیز در کالبد جسمانی استالین تجسد می‌یابد و با مرگ او یا درهم‌گوفتن مجسمه‌اش، باید چنین پنداشت که پیدایش استالین‌های دیگر در سراسر دنیا متوقف خواهد شد.

بعد از وقوع اعتراض خیابانی کارگران و در جریان معدوم‌کردن نشانه‌های کشتار خونین معترضان به دست نیروهای پنهان امنیتی، لیودا که واکنش خاصی به این کشتار نااعلانه ندارد، در سکانسی کلیدی که می‌شود به‌عنوان نقطه عطف زندگی او در روایت «رفیق‌های عزیز» در نظر گرفت، برای یافتن دختر نوجوانش کنششی مادرانه را آغاز را به‌عنوان راهبردی در جهت کسب آزادی نمی‌پذیرد.

زیر آسمان فیروزهای

«پوست» از اواسط مهر به سینماها می‌آید

● مؤسسه بهمن سبز اکران فیلم سینمایی «پوست» به کارگردانی بهمن و بهرام ارک و تهیه‌کنندگی محمدرضا مصباح را از اواسط مهرماه آغاز خواهد کرد. هم‌زمان با نزدیک‌شدن به اکران، از لوگووموشن این‌سین فیلم سینمایی با طرحی از آرش وکیل‌زاده، تصویرسازی باسر عبیدی و موشن‌گرافیک حامد اشعری رونمایی شد. برادران ارک که با فیلم کوتاه «حیوان» جایزه جشنواره کن و جشنواره فجر را در کارنامه هنری‌شان داشتند، موفق شدند با فیلم «پوست»، هفت نامزدی و دو سیمرغ بلورین را در جشنواره فجر سی‌وهشتم به دست بیاورند.

اجرای ۳ نمایش جدید در تئاتر مولوی

● با کم‌ترشدن محدودیت‌های کرونایی و شروع مجدد فعالیت سالن‌های نمایشی در تهران، سه نمایش جدید در مرکز تئاتر مولوی روی صحنه می‌رود. نمایش «گورباتی» به نویسندگی علیرضا ایبزدی و کارگردانی محمدمعلی حسین‌علی‌پور و علیرضا ایزدی در سالن اصلی تئاتر مولوی اجرای خود را از دوم مهرماه آغاز کرده و مهرورژه به‌جز شنبه‌ها در ساعت ۱۹:۴۵ روی صحنه می‌رود. در این نمایش پژمان عبیدی، محمدمعلی حسینیعلی‌پور، الهه قرازمند، سارال جمال‌پناه، علیرضا ایزدی، امیرمهدی صادقی، شایان بهمنی و رومینا صمدی ایفای نقش می‌کنند. دیگر نمایشی که با‌رفع محدودیت‌های کرونا روی صحنه می‌رود، نمایش «اولاننا» به نویسندگی دیوید ممت و کارگردانی کیارش دستبازی است که اجراهای خود را از یکم مهرماه در سالن کوچک مرکز تئاتر مولوی آغاز می‌کند. در نمایش «اولاننا» که نوشته دیوید ممت و ترجمه علی‌اکبر علیزاد است، باورای وادی، شهرداد حسامی و اشکان افشاری ایفای نقش می‌کنند. همچنین نمایش «سگ سورتمه» به نویسندگی و کارگردانی سینا نصراللهی اجرای خود را از یازدهم مهرماه در سالن اصلی مرکز تئاتر مولوی آغاز می‌کند. این نمایش ه‌رشب ساعت ۱۸:۰۰ و به مدت زمان ۶۰ دقیقه روی صحنه می‌رود. از عوامل این‌سین نمایش می‌توان به سینا ییلاق‌بیگی به‌عنوان طراح صحنه، سارینا رمضانی‌نژاد، بهار زندی، علیرضا شریفی، سپیده صبائی و مرتضی کوچه‌به‌عنوان گروه بازیگران اشاره کرد. گفتنی است نمایش‌های فوق با رعایت کامل پروتکل‌های بهداشتی میزبان مخاطبان بوده و در روزهای شنبه نیز اجرا نخواهند داشت. علاقه‌مندان برای تهیه بلیت و کسب اطلاعات بیشتر می‌توانند به سامانه تیتوال مراجعه کنند.

«دو سگ» امیر عزیزی در جشنواره فیلم ورشو

● فیلم سینمایی «دو سگ» به کارگردانی امیر عزیزی و تهیه‌کنندگی نوید محمدزاده و پوریا حیدری‌اوره در جشنواره بین‌المللی فیلم ورشو روی پرده می‌رود. فیلم سینمایی «دو سگ» ساخته امیر عزیزی در اولین نمایش جهانی در بخش مسابقه فیلم‌های اول و دوم سی‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم ورشو به نمایش در خواهد آمد. این جشنواره الف جهانی از ۱۶ تا ۲۵ مهر در کشور لهستان به‌صورت حضوری برگزار خواهد شد. این فیلم توسط نوید محمدزاده و پوریا حیدری‌اوره تهیه شده و عرضه و پخش بین‌المللی آن را محمد اطباطی (مستقل‌های ایرانی) بر عهده دارد. ایسان صیاددیربانی، سجاد حمیدیان، علی باقری، معصومه بیگی، گلنوش قهرمانی، بهروز جعفری و مریم بالیزبان با حضور سهیلا گلستانی بازیگران فیلم سینمایی «دو سگ» هستند. عوامل این فیلم عبارت‌اند از: نویسنده و کارگردان؛ امیر عزیزی، مدیر فیلم‌برداری؛ علی احسانی، تدوین؛ عماد خدابخش، طراحی و ترکیب صدا؛ وحید مقدسی، صداپرداز؛ امید دولتخواه، رنگ و نور؛ فرهاد قدسی، طراح صحنه و لباس؛ مرتضی فرید، طراحی چهره‌پردازی؛ لیدیا ایرانی، مدیر تولید و مدیر برنامه‌ریزی؛ پدram انصاری، دستیار اول کارگردان؛ الهام‌عزیزی، عکاس؛ حبیب مجیدی، دستیار کارگردان و فیلم‌بشست‌مخند؛ امید محمدزاده، مجری طرح؛ امیر عزیزی، سرمایه‌گذاران؛ نوید محمدزاده، پوریا حیدری‌اوره، بهادر ادب و تهیه‌کنندگان؛ نوید محمدزاده و پوریا حیدری‌اوره.

حضور اصغر فرهادی در برنامه گفت‌وگوی جشنواره لندن

● ایسنا: جشنواره فیلم لندن ۲۰۲۱ که از ششم تا ۱۷ اکتبر (۱۴ تا ۲۵ مهر) برگزار می‌شود، اعلام کرد درفرهادی در کنار چهره‌هایی مانند جین کمپبون، کارگردان نوبل‌برنده، ریوسوکی هاماکوچین کارگردان ژاپنی، جسی آرمسترانگ سازنده سریال «جانشین» و آن درس دانیلسن لی بازیگر نرژوی در مجموعه‌ای از گفت‌وگوهای حضوری شرکت می‌کند. علاوه‌براین جشنواره فیلم لندن فیلم جدید جورج کلونی و بن‌افلک یعنی «نوار مناصح» و را به فهرست فیلم‌هایش افزود. انتظار می‌رود کلونی نیز در جشنواره حضور یابد. فیلم جدید ادوین فیلم‌ساز اندونزیایی با عنوان «انتقام مال من است، بقیه نقد می‌پردازند» نیز به برنامه جشنواره افزوده شده است. پیش‌تر اعلام شده بود «قهرمان» فرهادی در جشنواره فیلم لندن امسال به نمایش درمی‌آید.